

Δημοσιογραφική Παρουσίαση Δίσκου: “Ψηφίδες”

Πέμπτη 29 Μαΐου, 1997

Ομιλία Στέλιου Πισή

Ο δίσκος “ΨΗΦΙΔΕΣ” περιλαμβάνει έξι τραγούδια, τα οποία έχουν γραφτεί μέσα στα τελευταία τέσσερα χρόνια και είναι εμπνευσμένα από τη σύγχρονη ιστορία της Κύπρου, ιδιαίτερα από την τραγωδία του 1974 κι όλες τις θλιβερές της συνέπειες.

Το δράμα του νησιού μας με όλες τις τραγικές του πτυχές, με συγκλόνησε όπως και τον καθένα μας. Έτσι σημάδεψε βαθιά και τη μουσική μου κι έκανε έντονη την επιθυμία να συνθέσω κομμάτια που να εκφράζουν τα συναισθήματά μου αυτά.

Από τα πρώτα μου βήματα στη σύνθεση ένοιωσα ότι ήθελα να γράψω τραγούδια για την Κύπρο κι ύστερα ν’ ασχοληθώ με οποιοδήποτε άλλο θέμα. Οι στίχοι του πατέρα μου με βοήθησαν σ’ αυτό.

Το τραγούδι με τίτλο “Είναι στολίδι τ’ ουρανού” πήρε πρώτο βραβείο σε παγκύπριο διαγωνισμό σύνθεσης τραγουδιού το 1994. Μιλά για τους αμέτρητους κατακτητές που πέρασαν από την Κύπρο και τονίζει πως κανένας τους δε θα μείνει, γιατί η Κύπρος είναι από τη μια φωτιά που καίει και από την άλλη στολίδι τ’ ουρανού.

Το τραγούδι “Ψηφίδες” βραβεύτηκε από την Unesco το 1995 και είναι εμπνευσμένο από τη γνωστή υπόθεση κλοπής από τους Τούρκους των ψηφιδωτών της Παναγίας της Κανακαριάς.

Το “Οδοιπορικό” όπως λέει και ο τίτλος είναι μια περιδιάβαση στον τόπο και στο χρόνο. Είναι κάποιος που διατρέχει την Κύπρο από τη μια άκρη ως την άλλη, με διάθεση να υμνήσει το ένδοξο παρελθόν τονίζοντας την ελληνικότητα της Κύπρου και καταλήγοντας στο τραγικό παρόν.

Το τραγούδι “Εφτά φωτογραφίες” είναι γραμμένο για τη γνωστή σε όλους μας Χαρίτα Μάντολες που η παρουσία της σ’ όλες τις εκδηλώσεις των συγγενών των αγνοουμένων, με τις φωτογραφίες των αγνοούμενων συγγενών της στο χέρι, μας συγκινεί βαθιά.

Τα τέσσερα τραγούδια στα οποία αναφέρθηκα είναι σε στίχους του πατέρα μου.

“Ο αγνοούμενος” είναι σε στίχους του Σωτήρη Γιάγκου, του οποίου ο αδελφός αγνοείται από τον Αύγουστο του 1974. Τον ευχαριστώ πολύ για τους στίχους του.

Το τραγούδι “Δυο πατρίδες” της Άννας Ποιηταρίδου μας μεταφέρει σε μια άλλη εποχή της κυπριακής ιστορίας, στον ένδοξο αγώνα της ΕΟΚΑ του 1955-59. Συγκεκριμένα αναφέρεται στην θυσία του ήρωα Μάρκου Δράκου. Υπάρχει στο ποίημα έντονο το θρησκευτικό στοιχείο και εκφράζεται η βεβαιότητα ύπαρξης, πέρα από την επίγεια και μιας δεύτερης πατρίδας εκεί που οι ψυχές ζουν αιώνια κοντά στο Θεό.

Ευχαριστώ την Άννα Ποιηταρίδου για τους στίχους της.

Μετά από προτροπές πολλών φίλων αποφάσισα να κάνω γνωστά στο πλατύ κοινό τα τραγούδια μου δημιουργώντας αυτό το δίσκο.

Προσφέρω όλα τα έσοδα του δίσκου μου, μέσα στα πλαίσια της εκδήλωσης TELETHON, στο Κυπριακό Ίδρυμα Ερευνών για τη Μυϊκή Δυστροφία ως ελάχιστο δείγμα εκτίμησης και ευγνωμοσύνης προς το τεράστιο έργο που επιτελεί στον τομέα της έρευνας. Είμαι ευτυχής που μπορώ κι εγώ με το δικό μου τρόπο να προσφέρω στους συνανθρώπους μου.

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω το φίλο κ. Σόλωνα Ποιηταρίδη, που παρακολουθούσε από την αρχή τη δουλειά μου και με ενθάρρυνε να προχωρώ. Τον ευχαριστώ ακόμη γιατί είναι ο Χορηγός αυτού του δίσκου.

Ευχαριστώ το Σύνδεσμο Μυοπαθών Κύπρου για τη συμπαράστασή του.

Θέλω να ευχαριστήσω επίσης τον κ. Ανδρέα Γιωργαλλή και τον κ. Γιάννο Μακαρίου του City Studio που ανέλαβαν την ηχογράφιση.

Ευχαριστώ τους μουσικούς Μάριο Οικονομίδη, Δημήτρη Φανή και Δημήτρη Μαραγκό που έπαιξαν τα φυσικά όργανα.

Ευχαριστώ το φωτογράφο Χρίστο Παναγίδη που αφιλοκερδώς έκανε τη φωτογράφιση για το συνοδευτικό φυλλάδιο του δίσκου.

Θερμά ευχαριστώ τη διαφημιστική εταιρεία DeLeMa/TBWA που προσφέρθηκε ευγενώς να επιμεληθεί το εξώφυλλο.

Τέλος, ευχαριστώ τους γονείς και τ' αδέρφια μου που ήταν δίπλα μου σ' αυτή μου την προσπάθεια.

Στέλιος Πισής